

NOVICE

kmetijskih, obertnijskih in narodskih reči.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

Tečaj XII. V Ljubljani v saboto 11. marca 1854.

List 20.

Kmetijski pomenki

v občnem zboru štajarske km. družbe v Gradcu.

Visoko čislana sestra krajskega kmetijskega društva, štajarska družba, je imela 14. p. m. svoj veliki zbor pod predsedništvom presvitlega nadvojvoda Joana. Pomenkovala se je o mnogih zadevah kmetijstva, iz katerih povzamemo važniši reči.

Družbe tajnik gosp. prof. dr. Hlubek je v imenu odbora na znanje dal, da bojo podružnice tudi prihodnje leto dobivale kmetijskega orodja, kakor plugov, bran itd. brez plačila; mašine za setev in mlatvo se ne morejo zastonj dajati, ker so predrage; posojevale za poskušnjo se pa bojo, toda z vsako tako mašino bo po deželi hodil vajen učenec kmetijstva, da bo ljudem razkazoval, kako naj se rabijo, ker je le preveč znano, da naj boljši orodje se zametuje, ker ljudje ne vejo: kako ga v roke jemati in rabiti. Pač resnična beseda! Nevednost in svojeglavna terna ste zares dva naj večja zadržka kmetijskega napredka. Dalje je bilo še rečeno, da lušivnica koruze (Mais-entkörnungsmaschine) in Vonirjeva škoporeznica (Vonihr'sche Häckselmaschine *) se ne bote več za poskušnjo zastonj dajale, ker te dve mašini ste že tako poterjene, da lušivnic je že 400, škoporeznic pa 200 po deželi razširjenih, — ni tedaj treba skušene in poterjene reči še le skušati: ali je dobra ali ne.

Gosp. R. Knabel je govoril od čbeloreje in naznanjal, kaj da je kmetijska družba delala za povzdigo čbelarstva. Podružnice so bile naprosene, odboru razodeti zadržke čbelarstva na štajarskem, in nasvetovati pomočke za povzdigo.

Poslanci nekterih podružnic so povedali, da povzdiga čbelarstva je težavna reč, ker dokaj kmetov še noče števila svojih panjev povedati za to, ker se bojé, da bi se jim po tem nov davek ne nakladal; tako prestrašeni so kmetje zavolj davkov. Poslanci so obljubili to krivo misel, da bi se kadaj davek na panjove nakladal, ljudem razjasniti in iz glave spraviti.

Drugi poslanci so zagotavljali, da to čbelarstvu nič ni škodovalo, da se ne podarujejo več premije za čbele, in če je šla čbeloreja nekoliko rakovo pot, je vreme preteklih 5 let tega edino krivo bilo.

Poslanec podružnice Radgonske gosp. Spicej je rekel, da se tu in tam kak prenapet miloserčnež oglašuje, ki svari ljudi: ne morite čbel! Nek drug poslanec je nasvetoval: naj bi se s podobami razjasnjena čbelarska pratika otrokom v ljudskih šolah darovala; ta nasvet je bil poterjen ter se bo omenjena pratika v razširjenje dobrih čbelarskih nauk po podružnicah delila.

*) Vonihr je mojster v Gradcu, ki nareja mnogotere kmetijske orodja.

Ko je več gosp. poslancov govorilo o tem: kako naj se dobri panjovi napravljajo, je povzel gosp. dr. Hlubek besedo in rekel: „Gospodje moji! napravljajmo za goveda, ovce in drugo živino domačo naj lepši in naj boljši hleve, snažimo jih in živino, kar naj bolj moremo — ali edino to bo vse zastonj, ako živini ne dajemo dostojne in tečne klaje. Kdor hoče s pridom čbelariti, mora pred vsem poskerbeti čbelam dobro in dovelj paše. To je prvo. Spomladi imajo bčelice naše dovelj paše na resici, verbi, lešah itd., na vertih in senožetih, — ali ko so ocvetele te rastline, ne najde pridna živalica noter do ajde — tedaj od srede rožnika noter do začetka velicega serpana — nikjer dostojne paše; lotiti se tedaj mora svojega pridelka, delječ okoli letati, in po viharjih, dežju, toči itd. pod zlo iti. Ni tedaj čuda, da gré čbelarstvo rakovo pot. Skerbimo tedaj za pašo čbelam poleti: sadimo lipe, visoke germovja kozlovega ternja (Bocksborn) in svilno rožo (syrische Seidenpflanze), sejmo veliko deteljo (Melilothenklee), belo deteljo in mak“.

„Smo skerbili za dostojno pašo, bomo kmali tudi našli za nje naj bolje stanovanje, da le ni premerzlo ali presoparno in premembi gorkote preveč podverženo. Če ne vozimo čbel na paše, bojo slamanati panjovi naj bolji; če jih prepeljujemo delječ na pašo, kakor na Krajskem in Koroškem, so po stoletnih skušnjah iz desk narejeni panjovi naj bolji. Krajski kmet ne tuhta več, kakošni panjovi so naj bolji, in čbelice mu donasajo naj boljši in naj čistejši med. Kjer se veliko tuhta in modruje zavolj panjev, tam je čbelarstvo le igrača. — Nespametna se mi zdí — pravi gosp. dohtar na dalje — govoric tistih ljudi, ktere serce boli, ako slišijo, da čbelarji čbele morijo. Kako je to, da se še nihče ni oglašil, da tudi židnih červov (kokonov) bi ne morili! Kakor se ljudstva pomladijo, se morajo pomladiti tudi čbele; kdor v ohranjenju starih panjev išče prednosti čbelarstva, se bo za ušesi praskal ogledovaje mošnico svojo.“

To so pač resnične besede. Miloserčnost ne more tako deleč segati, da bi ne klali volov, ali da bi imeli piščeta le za ogled. Gospod Leitner je dostavil temu še, da bodeča borga (Borretsch) je kaj dobra poletna paša za čbele; rastlina ta cvete neprenehoma, in ako se nekoliko pognoji z dobro gojzdno parstjo, se celó več odpraviti ne da.

(Dalje sledí.)

Premišljevanje

narave in previdnosti božje v nji.

Poslovenil Mihael Verne.

Pogled na zvezdato nebo.

Ponočno nebo nam odpre krasni razgled čudežev tolikšnih, da vsak misleč ogledovavec ostermi nad njimi. Zakaj pa je tako malo ljudi, ki zvezdato nebo pazljivo

NOVIČ

kmetijskih, obertnijskih in narodskih reči.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

Tečaj XII. V Ljubljani v sredo 15. marca 1854.

List 21.

Kmetijski pomenki

v občnem zboru štajarske km. družbe v Gradcu.

(Dalje.)

Gospod dr. Hlubek je razlagal nadalje Marcelovo mašino, s katero se dajo izlušeni koruzji ali turšični storži na drobno zmleti (Reissmaschine). Omislili so si to mašino peki v Gradcu, kjer se vsak z lastnimi očmi lahko prepriča velike koristi omenjenega drobljača, kateri v eni uri 240 funtov praznih storžev predela v drobní drob (Schrott), ki ga goveda in krave kaj rade jejo. Gosp. dr. Hlubek je dal 7 vaganov tega drobú zmleti v moko, in iz 124 funtov turšičnih storžev se je namlelo 21 funtov lepe, 21 funtov srednje, 28 funt. slabe moke in pa 28 funtov otrobov, vsega skup tedaj 98 funtov. Ker je moka prvih dveh sort tudi za človeško hrano (živež) prav dobra, tedaj se zamore reči, da iz 100 funtov storžev se namelje 33 funtov za kuho in peko dobre moke. Iz moke prve sorte je dal gosp. doktor trojni kruh spéči; k enemu se je vzelo četrta del, k družemu polovica, k tretjemu 3 četerti storžne moke. Dva hleba vsake sorte sta bila za pokušnjo zboru podana, in le en glas je bil, da po več krajih na kmetih, posebno pa vinarji še dosto slabiji kruh jejo, kakor je bil ta, za ktereга se je 3 četert storžne moke vzelo.

Ob času dragine in lakote ni tedaj boljši namestnice krušne moke, kakor je moka iz turšičnih storžev.

Cena tega kruha, en dan po peki vaganega, je bila za funt 3 krajc. od prve sorte, $2\frac{1}{5}$ krajc. od druge, in $1\frac{4}{5}$ krajc. od tretje sorte, toda storžna moka ni bila v rajtingo vzeta. Se vé da bo funt tega kruha nekoliko dražji, ako se tudi cena moke v rajtingo vzame; vendar bo tudi potem še zmiraj sila dober kup, ker sicer zametovani storži so tako rekoč po nič, in bo le delo z mletvijo nekaj koštalo.

Ker je skorja tega kruha posebno dobrega okusa, so ukazali svitli nadvojvoda iz te moke nekoliko suharja (dvakrat pečenega kruha ali cvibaka) spéči, ki se dá lahko delj časa shraniti in bi utegnil za namako v mleku prav tečno jelo biti.

Dalje je gosp. dr. Hlubek omenil še neke lastnosti Marcelovega drobljača, ki se zlasti kmetovavcem priporoča, in ta lastnost je, da zmelje celi storž z zernjem vred v drobní drob, da tedaj ni treba storžev poprej smukati in jih drobiti za pičo konjem in pitavnim volom. Ta mašina stori vse to ob enem, in ker so zmleti storži veliko tečniši za živino kakor sicer turšičnemu drobu pridevana rezanica, je lahko verjeti velika korist te mašine.

Le eno — pa to veliko — je, da je ta Marcelov mlin ali ta mašina predraga, da bi si jo mogel omisliti tudi mali kmetovavec, ker po razni ve-

likosti veljá od 300 do 600 fl. Želeti pa bi bilo, da bi si jo napravili mlinarji ali soseske (občine) same, in bi potem za majhino mlevšino mleli ljudem turšične storže z zernjem vred ali osmučene.

Svitli najvoda Joan so opomnili potem iz vsih krajev Štajarskega zbrane poslance, da kupčija z domačim vinom zlo péša, in da je tedaj živa potreba prevdarjati: kako bi se ti nadlogi v okom prišlo. Gospod nadvojvoda so nasvetovali: naj bi se po izgledu imenitnih vinskih dežel, kakor Francozkega, Rajnskih okolic, doljne Austrije in Ogerskega, napravila tudi na Štajarskem velika vinska zaloga, v kateri bi se vino na debelo prodajalo in kamor bi se kupci obračali, ki hočejo štajarskega vina kupiti. Tergovstvo s štajarskim vinom se zamore le potem razširiti in povzdigniti, ako se ga enake dobre sorte veliko pridela, sicer zavolj velicih nogradskih razločkov ni mogoče neprenehoma streči kupcom, ki poprašujejo le po eni sorti. Poslanca mariborska sta s krepko in modro besedo podpirala napravo take občne vinske zaloge *), ktera naj se napravi z združenim pristopom štajarskih vinorejcov. Mnoge druge želje so bile razodete, po katerih naj bi se tudi napravljane vina zboljšalo, in sklep teh pomenkov je bil, da bo pomnoženi odbor vso to zadevo natanko prevdaril, postavo za tako družbo osnoval in vse pripravil, da berž ko bo moč se bo odperla taka občna zaloga štajarskega vina.

Grof Vilhelm Khünberg je v kratkem pa dobro prevdarjenem govoru dokazal potrebo: naj bi se osnovala upna ali zastavna naprava, ker taka naprava, v kateri si zamore vsaki kmetovavec za pošteni činž potrebnega dnarja izposoditi, je živa potreba ne le za Štajarsko, temuč tudi za večidel dežel našega cesarstva. Če bi vsaka dežela tako upnico ali zastavnico imela, bi imelo kmetijstvo veliko pomoč v potrebi, v kateri prevečkrat le pada v roke odertnikov. Nasvet ta je bil enoglasno z željo sprejet: da bi se izpolnil. Odbor družbini bo prevdaril to reč do dobrega in bo osnovo take naprave poslal podružnicam v presodbo, po kateri se bo v prihodnjem občnem zboru sklenila ta za kmetijstvo vsake dežele važna naprava.

(Dalje sledí.)

Premišljevanje

narave in previdnosti božje v nji.

Poslovenil Mihael Verne.

Znajdbe po drobnogledih ali povečavnikih.

Narava (natvora) je v malem ravno to, kar je v velikem: ravno tako lepo vredjena v sestavi orjaškega slona, kakor v stvarjenju sirnega červiča. Edini razlo-

*) Tudi gosp. dr. M. je v 100. listu lanskih „Novíc“ lepo razjasnil to potrebo.

NOVICE

kmetijskih, obertnijskih in narodskih reči.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

Tečaj XII. V Ljubljani v saboto 18. marca 1854.

List 22.

Kmetijski pomenki

v občnem zboru štajarske km. družbe v Gradcu.

(Dalje.)

Drugi dan, 15. febr., so veliki zbor presvitli nadvojvoda Joan začeli z obširnim govorom, v katerem so razložili sedanji stan kmetijstva na štajarskem in važniši potrebe za njegovo povzdigo, ki je v moči kmetijske družbe.

Gosp. odbornik vitez Acula je popisal skušnje na družtvenem vertu in zastran stroškov, ki so tu potrebni bili, dobro omenil, da take zemljiša niso za nabiro dohodkov.

Gosp. dr. Hlubek je razložil zboru djanje svilorejne družbe in povedal, da je družba ta preteklo leto razdelila po deželi 15.000 murv, nakupila 8 centov kokonov, učila 9 učencov, 31 šolskih pripravnikov in 15 družih prostovoljcov. Za štipendije učencem iz kmečkega stanú so dovolili cesar spet 500 fl.

Grof Khünberg je razglasil stan vzajemne pogorelske družbe, in naznanjaje, da je spet več gospodarjev iznova zavarovalo svoje pohištva, je izgovoril zahvalo nekterim županom in okrajnim poglavarjem, kakor tudi inšpektorju krajnskemu in celovškemu za njih marljivost.

Grof Kotulinski je popisal dela senožeškega inženirja Schmidta, iz katerih se je zvedilo, da se je lani na blizo 1500 oralih lotil močirne senožeti na suho djati, in da delavnost njegova obsega tudi krajnsko in koroško deželo; dalje je povedal, da stroški drēnaže za oral znesó 24 fl. brez ceví, — da izmočirjene senožeti 4krat večji dohodek donašajo, da pa naj večja overa izmočirjenja in močenja senožet je ta, da ni še postavne za obdelovanje senožet. — Pri ti priliki je gosp. dr. Hlubek zboru naznanil, da je krajnska kmetijska družba poklonila gosp. nadvojvodu zahvalno pismo za prijaznost, po kateri je štajarska družba poslala tudi Krajncem zvedenega inženirja Prajšna, ki je začel drēnažo vpeljavati tudi tukaj. Povedal je dalje, da imajo na Štajarskem sedaj že 4 mašine za izdelovanje drēnažnih ceví in da v Lanahu veljá 1000 ožjih in čevelj dolzih ceví z oklepi vred 12 fl.

Po tem so bili poslanci mnogoverstnih podružnic vprašani, naj povedó: ktere pluge in brane želé imeti in ktero drugo orodje za poskušnje dobiti. Podružnice so potem razodele svoje želje.

Gosp. dr. Hlubek je razodel mnogotere skušnje zastran krompirjeve bolezní, iz katerih se je zvedilo, da ceplenje z georginjami in laško repico ni nič pomagalo zoper gnjilobo. Ker pa je skušnja učila, da se je krompir zdrav ohranil, ki je po naključbi med žitom rasel, je gosp. dohtar zbrane kmetovavce naprošil, naj poskusijo to spomlad sledeče: Kadar orjejo za ječmen ali jaro rež, naj

položé v vsako 4. ali 6. brazdo cele krompirje srednje velikosti po čevlju ali poldrugem čevlju saksebi, in polje naj se obdela po navadi; pri žetvi naj se le varje, da se krompirjevec (perje) ne po-teptá ali scer poškodje, in kadar je njiva požeta, naj se obdeluje krompir po navadi.

Kjer se seje jara rež, naj se tudi še to skusi, da se položi krompir v vsako 12. ali 15. brazdo; po žetvi reží naj na sternaše pride repa. Gosp. dohtar misli, da po tem takem bi se utegnila krompirjeva bolezní ubraniti, ker žito varje krompir škodljivega zraka in po izhlapenju žitnih bilk se zmanjšuje preobilna vlaga zemlje.

Dalje je naznanil gosp. dohtar skušnje s turšico ali koruzo, ki se sadí za živinsko klajo. Po teh skušnjah se dá na njivo, na katero je bila klajna koruza 1. dan rožnika sejana, vdrugič okoli porciunkule (perve dní velicega serpana) spet koruza saditi, ker za klajo namenjena koruza zrasede v 60 do 70 dní tolikšna, da začne metljice (možki cvet) nastavljati in takrat je za živinsko klajo naj boljši. Pervi pridelk (to je tiste, ki je bila 1. rožnika sajana) je znesel na oralu (johu) 913 centov sirove ali 192 centov suhe klaje; drugi pridelk (to je tiste, ki je bila 3 dní pred porciunkulo sejana) je znesel 608 centov sirove ali 128 centov suhe slame — tedaj sta obá pridelka skupej znesla 1521 centov sirove ali 320 centov suhe klaje na enem oralu. Od nobenega sadú na svetu se ne more rêči, da bi donašal v 135 dnéh ali v 4 mescih in pol tolikšni pridelk. Kmetovavci! dobro pomislite to.

(Konec sledí.)

Kmetijske reči.

(Še nekaj od sončnic). Priporočilu lepe in koristne sončnice v 18. in 19. listu „Novíc“ dostavimo še tole: Dobro je tudi, sončnic po močirnatih krajih in poleg ležečih vodá saditi, ker ta rastlina veliko mokrote potrebuje. Ima še imenitno lastnost, da, po takih krajih nasajena, nezdravi zrak poboljša in čisti.

(Tertje bolezní se obvarovati) so vinorejci okoli Dunaja letos že tako pridni, da nobeno leto pred tako ne. In kaj delajo? V jeseni obrezane tertje zdaj, dokler se niso poganjati začele, marljivo trebijo in čedijo, in vso skoz zimo odpadlo suhljad spravljajo od njih. Po mnogih posvetih je bilo to potrebno spoznano. — Zoper tertjo bolezní si je spet nekdo na laških Tirolih — grajšak Chr. B. v Branzollu — zoper to bolezní izmislil gotov pomoček, od kterege je kupčijska zbornica v Roveredi že pisala ministerstvu kupčijstva. Premožnim vinorejcom ga ponuja proti temu, da mu dajo 5 odstotkov pridelka, bolj ubogim ga dá zastonj. Mož je pameten! Po nedolžnem bi mu utegnilo do-teči veliko odstotkov.

NOVICA

kmetijskih, obertnijskih in narodskih reči.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

Tečaj XII. V Ljubljani v sredo 22. marca 1854. **List 23.**

Kmetijske reči.

(Tudi mak saditi) bi koristilo včasih kmetovavcu. Makovo zernje dá namreč tudi obilo žlahnega olja, katero je prav okusno. Na Nemškem ga redijo. Upotrebujejo tega olja posebno, sladiti navadno laško olje, clo v deželah, kjer maslinje olje delajo.

Mak potrebuje rahle, gnjilovčne zemlje, ktera mora dobro obdelana, in kar mogoče, proti vetrovom zavarovana biti. Makišče je treba jeseni razorati in povleči. Že perve dni marca ali aprila, clo na sneg naj seje se mak enakomerno (1 funt zernja bi utegnil za 1 oral zadostiti); povleče se potem z brano. V 8 do 10 dnéh že kalí. Ko rastlice že majhen križ narejajo, jih gré s pralico otrediti, da se njiva očisti, ob enem pa bilje stanjša; mora namreč 6 do 9 palcov prostora med rastlicami biti.

Po 14 dnéh se rujenje in tanjšanje ponavlja, kar tudi tretjibart storiti je treba. Prirase potem 5 do 8 makovk iz sleherne sadike, med tim ko, če pregosto stojí, le majhne makovke z malo zernjem zarodé.

Sejati se dá mak tudi med korenje. Koristno je to, ker, ko mesca augusta se je mak pridelal, pozneje se še korenje dobi.

Kader se rastlice rumenijo in ne rasejo, nanznanja to, da pregosto vkup stojé.

Žeti je mak o suhem vremenu, ker makove glavice se lahko razgrejejo in zernje se spridi. Odreže se mak nad zemljo, se zveže v otepke in postavi se sušiti. Potem se mu slama odreže in makovke se na dile sušiti položé.

Makovo sème dobimo, če makovke na pertih mlatimo, da ne pride pesek med zernje, ktereга potem ni moč odpraviti. Ali pa zrežejo se makovke na rezavniku, potem se odločijo skozi širokeji rešeto lupinice, skozi ožji rešeto pa druga nesnaga.

Čisto makovo seme se na pertih po dilah sušiti dene, posušeno pa se v reče al sodce shrani. Prodaja se drago, ker žlahno olje iz njega delajo. (Nar boljši olje na salato je makovo olje, če je merzlo prešano). Stebličje in perje je dobro palivo.

(V izhodnih deželah mak veliko večí rase ko pri nas. Dobivajo tam iz njega tudi imenitno zdravilo, kteremu se pravi makovec ali opium.) J. Š.

Kmetijski pomenki

v občnem zboru štajarske km. družbe v Gradcu.

(Konec.)

Svitli gosp. nadvojvoda so izročili podružničnim poslancom troje svetinj, naj jih dajo trem kmetovavcem, kterim so bile lani zavolj pridne sad-

joreje spoznane. Rekli so pri ti priliki, da po volji ustanovitelja se imajo svetinje za sadjorejo edino le učiteljem deliti.

Gosp. dr. Hlubek je prosil vinorejce, naj v zbornici ogledajo kole iz akacij napravljene, kateri, čeravno že večkrat priporočevani, se ne rabijo še tako, kakor bi se imeli.

Poslanec podružnice Slovenji-graške gosp. Fr. Schell je bral življenjepis mnogozaslužnega gosp. Bonazza, kateri se bo natisnul v spomenici kmetijske družbe.

Gosp. Kranzbauer je bral nasvet gosp. Zastiera: naj bi učitelji po deželi tudi dekleta učili v važniših opravilih čbelarstva.

Gosp. Leitner je pokazal zboru model nekega točovoda v podobi križa, kateri naj bi se postavil na naj višje gore, da bi vlekel oblake s točo na-se in tako branil škodo po nižavah.

Gosp. dr. Unger je popisal stan tiste naprave v št. Florianu, ktero so nadvojvoda osnovali, da se neprenehoma kravam na vime kože stavijo in iz teh kravjih kóz nabira méza za cepljenje kóz pri otrocih, ktera se od tod pošilja ne le po štajarskem, temuč na vse kraje sveta. Dosihmal je šlo že 2297 malih steklenic po svetu.

Na predlog gosp. viteza Pitoni-ta je zbor sklenil c. k. ministerstvo prositi, da bi se smel na štajarskem tobak saditi, ker skušnja kaže, da se ga v našem cesarstvu ne pridelata toliko, kolikor se ga potrebuje in da tedaj veliko dnarja za-nj iz cesarstva v ptuje dežele gré, ki bi lahko domá ostal, ako bi se na več krajih prideloval. Ker je štajarski svet pripraven za rejo tobaka, naj bi se prosilo za to dovoljenje, zraven tega pa poprašalo: po čim ga misli vlada kupovati, ker od druge strani skušnje učé, da se je kadaj že tobak sadil, pa zavolj prenizke cene spet opustil; če mu tedaj prihodnje ne bo cena višja, se ne bo noben kmetovavec z rejo tobaka pečal, ker ima ona že sama po sebi mnogo sitnost.

Gosp. vitez Scherer je popisal napravo Dierzenovega panja, ktereга je gosp. Šabac zboru na ogled postavil.

Na zadnje so gosp. nadvojvoda na znanje dali, da je gosp. Klappf, po domače Anbauer, učitelju svoje občine neko zemljiše proti temu prepustil, da zasadi na njem sadnega drevja in uči otroke v sadjoreji, in da je podružnica št. Florianska družbini odbor prosila za cepiče zgornje-austrijskih tépk, ktere so ji bile iz Stajnce poslana, kjer rase veliko tepk naj boljši austrijske sorte.

Po zboru so se družbeniki po stari navadi snidili pri kosilu v Resursi, ktero so tudi svitli nadvojvoda počastili s svojo nazočnostjo.